

[Kirkeministeren]

gravminderne. Det vil komme på folketingets bord igen senere, når vi i begyndelsen af næste folketingssamling skal se på loven om kirkers og kirkegårds bevarelse og administration, idet jeg altid har følt, at der manglede en beskyttelse af det stykke land, der lå mellem kirkens ydermur og digets indermur. Der er ikke meget beskyttelse, ud over at gravstene, der har tjent til kirkegårdens prydelser eller står over fortjente mænd og kvinder, ikke kan fjernes uden med provstiuvalgets godkendelse. Der ligger et meget stort stykke af den danske kulturarv i den måde, vi har indrettet vores kirkegårde på, den måde, vi har udført vore gravminder og vore gravsteder på.

For at vi nu kan få en fornuftig bestemmelse om dette ind i den kommende lov, har jeg nedsat en lille arbejdsgruppe, der i løbet af nogle måneder skal komme med et forslag om, hvordan vi vil formulere denne bestemmelse, men jeg takker på forhånd for den positive indstilling, som jeg har følt der også vil være til tilføjelsen til administrationsloven.

Det spørgsmål blev rejst af fru Birthe Rønn Hornbech, om ikke det betød en udhuling af det merbeløb, vi alle sammen er så glade for vi har fået til kirkerestaureringer, og dertil kan jeg sige, at det behøver man ikke at nære ængstelse for.

Vi har nu alt i alt 14 mill. kr. til tilskud til kirkerestaureringer, og derudover har vi i mange år på finansloven haft to små konti, den ene til bevarelse af kalkmalerier og den anden til bevarelse af kirkernes inventar. De har hver været på godt og vel 50.000 kr.

Det, jeg forestiller mig som et tilskud til bevarelse af gravminderne, vil blive noget i retning af 100.000 kr., måske 200.000 kr. til sammen. Det vil ikke snitte ret meget af vores 14 mill. kr., men de 14 mill. kr. er jo heller ikke meget, som det blev nævnt af en af de sidste ordførere, når vi ved, hvor mange penge der skal til, og hvor mange penge der hvert år ydes af den lokale kirkekasse til de ting. Men det skal være en lille opmuntring til de menighedsråd, der vil gå ind i arbejdet med bevarelse af gravstenene.

Der blev også fra flere siden stillet det spørgsmål: hvad nu med købstadkirkerne? Det spurgte bl.a. hr. Henning Nielsen om, og jeg tror, at et par af de andre ordførere allerede har besvaret det. I den lille tilføjelse,

der er til bemærkningerne på den allersidste side i lovforslaget, og hvori der står, at det fremtidig skal indgå i stiftsmidlerne, ligger jo netop, at den kapital, købstadkirkerne har, indtil lovforslaget træder i kraft, vil de få lov til at beholde, men efter lovforslagets ikrafttræden skal disse penge indgå i stiftsmidlerne.

Jeg synes, det er en rimelig ordning, for det er jo sådan, at der må være en slags solidarisk ansvar inden for stiftet mellem de forskellige provstier, pastorater og sogne; der må være en slags udligning, og det bliver jo også sådan, at man kan hjælpe hinanden med de penge, man har, fordi der er nogle sogne, der ikke har store udgifter til restaureringer, mens der kan være andre sogne, hvor det ligger meget, meget hårdt en overgang; man har måske to-tre gamle kirker, man skal have restaureret. Derfor finder jeg, at det, jeg her foreslår, vil være en rimelig ordning.

Man har også talt meget om, hvor de ekstra 11 mill. kr., som vi nu får til kirkerestaureringer, egentlig kom fra, for ét sted måtte de jo komme fra. Det var navnlig ved sidste førstebehandling, at det spørgsmål var fremme. Jeg har fuld forståelse for, at det kan være lidt vanskeligt, og man skal faktisk analysere bemærkningerne til lovforslaget vældigt grundigt for at finde ud af, hvor pengene er. Derfor har jeg prøvet at udarbejde til debatten her i dag en lidt mere enkel fremstilling.

Det er jo sådan, at statens tilskud er uændret ifølge dette lovforslag. Men ved at nedsætte statens lønningstilskud samt flytte forskellige andre ting fra den ene konto til den anden, får man en nettogevinst på 11 mill. kr., og det er dem, vi foreslår at bruge til kirkerestaureringer.

Når de 11 mill. kr. vandrer ud af finansloven, vandrer de over på den lokale kirkelige ligning – netop det, vi har talt så meget om – til dem, der har behov for dem til kirkerestaureringer. Det vil så sige, at det hjælper på den konto, for man skal jo ikke afsætte disse beløb på kirkekassens budget, når man får dem direkte i tilskud.

Det lokale kirkekassebudget bliver således ifølge lovforslaget aflastet for de 11 mill. kr., men ikke nok med det. Det bliver også aflastet for et forøget tilskud på 6 mill. kr. til nedsættelse af høje kirkeskatteprocenter, altså et forslag om en øget udligning. Det bliver